

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobkyně: **L. V.**

zastoupena Mgr. Emilem Flegelem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2020, čj. KUKHK-42474/DS-3/2019

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2020, čj. KUKHK-42474/DS-3/2019, se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení v částce 13.200 Kč k rukám jejího zástupce, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Jičín (dále jen „správní orgán“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 11. 2019, čj. MuJc/2019/23676/DOP/Zak/21, MuJc/2019/78/DOP/Zak/21, kterým

byly zamítnuty jeho námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a záznam potvrzen. Tato skutečnost měla za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z ustanovení § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“).

II. Shrnutí žalobních bodů

2. Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhla jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. V prvním žalobním bodě nazvaném Absence zákonných náležitostí napadeného rozhodnutí žalobkyně s poukazem na ustanovení § 69 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), namítla, že rozhodnutí napadené žalobou postrádá zákonné náležitosti, konkrétně sídlo (adresu) žalovaného. Poukázala i na odbornou literaturu, dle níž „...je třeba na rozhodnutí uvést označení správního orgánu, který je vydal (zejména jeho název a sídlo)“. Nedodržení základních náležitostí formy a obsahu rozhodnutí dle žalobkyně způsobuje nepřezkoumatelnost a tím i nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť není zřejmé, kým bylo rozhodnutí vydáno.
4. Ve druhém žalobním bodě nazvaném Nepřezkoumatelnost žalobkyně namítala, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal s jejími odvolacími námitkami a argumenty a zcela je ignoroval. K tomu uvedla, že již v odvolání zpochybnila obsah příkazového bloku č. B0603278, a to, že vzhledem k údajům v něm uvedeným nelze s určitostí stanovit místo spáchání přestupku ani místo podepsání příkazového bloku, neboť definice obce písmeny „HK“ je zcela nedostačující. Stejně tak za nedostatečný označila popis skutku slovy „překročení rychlosti v obci DZ30 o 18 km/h po odečtu odchylky měření“, z čehož není jasné, co má znamenat zkratka DZ30 a o jaké odchylce měření je řeč a není vůbec jasné, jaká rychlost měla být vozidlu změřena, když to není nikde uvedeno. Uvedeno je pouze tolik, že překročena měla být rychlost o 18 km/h, aniž by bylo uvedeno, jaká rychlost měla být v místě nejvyšší povolená (a tedy překročená) a je uvedeno „o 18 km/h po odečtu odchylky“, aniž ta je jakkoliv definována. Předmětný příkazový blok je tak dle žalobkyně nepřezkoumatelný a nepředstavuje zákonný podklad pro připsání bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobkyně uvedla, že rovněž již v odvolání zdůraznila, že obsah příkazového bloku jako formy rozhodnutí musí být sám o sobě zcela jednoznačný; nelze ho vykládat pouze na základě domněnek či spekulací, co asi mohou jednotlivé údaje znamenat.
5. Žalobkyně konstatovala, že žalovaný tuto námitku zrekapituloval, ale následně se s ní v rozhodnutí již nijak nevypořádal a zcela ji ignoroval. Sice citoval např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, v němž je uvedeno, že v každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů, ale již nijak neposuzoval, zda žalobkyní vytýkané nedostatky příkazového bloku mohou mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Žalovaný rovněž uvedl, že nedostatky pokutového bloku spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku, čímž tedy dle žalobkyně implicitně vyslovil, že v některých

případech zakládat nezpůsobilost pokutového bloku musí. Nijak se však nezabýval otázkou a nevysvětlil, zda a proč vady příkazových bloků nezakládají nezpůsobilost příkazových bloků právě v uvedeném případě. To platí tím spíše, když žalovaný uvedl, že „je pravdou, že na některých pokutových blocích jsou nepřesné či neúplné záznamy“; nijak již však nevysvětlil, proč tyto nepřesné či neúplné záznamy nezakládají nezpůsobilost příkazových bloků být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.

6. Dle žalobkyně žalovaný fakticky uvedl, že jedinou podstatnou náležitostí příkazového bloku je podpis přestupce a že pak je zcela lhostejné, jaké další údaje příkazový blok obsahuje či neobsahuje, protože přestupce s jeho obsahem souhlasil. Taková úvaha však pokulhává, neboť pokud jsou záznamy v příkazovém bloku nepřesné či neúplné, pak není nijak přezkoumatelné, s čím konkrétně měl přestupce souhlasit. K tomu žalobkyně poukázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 41/2010-16 a sp. zn. 1 As 16/2010. Za nesmyslné označila žalobkyně závěry žalovaného o tom, že účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován, neboť žalobkyně namítá právě to, že přestupek není v příkazovém bloku dostatečně popsán.
7. K přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů žalobkyně poukázala na judikaturu týkající se přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí, konkrétně na nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 8. 2017, sp. zn. III. ÚS 593/17, ze dne 3. 10. 2006, sp. zn. I. ÚS 74/06, a ze dne 23. 1. 2008, sp. zn. I. ÚS 2568/07, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, čj. 7 As 59/2015-31, přičemž v nich uvedené zásady platí i pro přezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů.
8. Žalobkyně uzavřela, že žalovaný z celé řady odvolacích námitek ohledně obsahu příkazového bloku č. B0603278 konkrétně nereagoval ani na jedinou a nijak se s nimi nevypořádal, tedy tuto argumentaci a námitky zcela pominul. To zakládá nepřezkoumatelnost, a tedy nezákonnost napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Znovu zrekapituloval jednotlivé pokutové bloky a záznamy na nich a setrval na svém stanovisku, že podklady pro záznam bodů, tj. oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, rozhodnutí o přestupku a kopie pokutových bloků splňují náležitosti pro záznam bodů, počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům a rozhodnutí jsou pravomocná.
10. V reakci na žalobní námitky žalovaný uvedl, že dle jeho názoru bylo místo spáchání přestupku dostatečně určeno, na bloku je uvedeno překročení rychlosti v obci DZ30 o 18 km/h po odečtu odchylky měření, v oznámení o uložení blokové pokuty na místě jsou uvedeny další informace např. číslo popisné, u kterého byla rychlost vozidla změřena, změřená rychlost. Příkazový blok je tak přezkoumatelný a představuje zákonný podklad. Poukázal na to, že již v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že lze konstatovat, že popsání specifikace přestupkového jednání splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na pokutovém bloku uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobkyně jako přestupce dopustila, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na pokutovém bloku identifikovány

dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Všechny pokutové bloky v případě žalobkyně jsou vypsaný přezkoumatelným způsobem a z podkladů ve spise založených jednoznačně a bez jakýchkoliv rozumných pochybností vyplývá, že žalobkyně oznámené přestupky spáchala jednáním zařazeným do bodového hodnocení, a proto byly v registru řidičů zaznamenány body ve stanoveném počtu v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu, na základě kterých žalobkyně dosáhla celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů.

11. K námitce, že napadené rozhodnutí postrádá zákonné náležitosti rozhodnutí, konkrétně sídlo žalovaného, žalovaný uvedl, že v ustanovení § 69 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že písemné vyhotovení rozhodnutí musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci a podpis oprávněné úřední osoby. Všechny tyto zákonem požadované náležitosti napadené rozhodnutí obsahuje.
12. Žalovaný uzavřel, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

IV. Replika žalobce

13. V replice na vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že žalovaný žalobní body zčásti ignoruje a zčásti se nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí snaží „dohnat“ vypořádáním odvolacích námitek ve vyjádření k žalobě, namísto v napadeném rozhodnutí. Nedostatek odůvodnění rozhodnutí však nemůže být dodatečně zhojen vypořádáním odvolacích námitek učiněným až v soudním řízení o přezkumu tohoto rozhodnutí. K tomu poukázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2009, čj. 8 As 38/2008-75, ze dne 26. 6. 2011, čj. 4 As 21/2011-60, a ze dne 6. 9. 2018, čj. 7 As 264/2017-49.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé i v návaznosti na ustanovení § 76 odst. 1 s. ř. s.
15. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.
16. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobkyně uplatnila v podání ze dne 22. 8. 2019 námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedla v něm, že námitky vznáší proti všem záznamům, a navrhla doplnění dokazování o způsobilé podklady, kterými měla být uznána vinnou z předmětných přestupků.
17. Správní orgán I. stupně po vyžádání si a zhodnocení podkladů, na základě kterých byly body v registru řidičů žalobkyni zaznamenány, a po seznámení žalobkyně, resp. jejího zástupce, s podklady pro rozhodnutí, rozhodl o zamítnutí jejích námitek proti provedení záznamu bodů rozhodnutím ze dne 13. listopadu 2019, čj. MuJc/2019/23676/DOP/Zak/21, MuJc/2019/78/DOP/Zak/21.

18. Proti posledně zmíněnému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.
19. Krajský soud posoudil žalobu v mezích jejího rozsahu a uplatněných žalobních důvodů.
20. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla absenci zákonných náležitostí v rozhodnutí napadeném žalobou, a to konkrétně neuvedení sídla (adresy) žalovaného, což dle jejího názoru způsobuje nepřezkoumatelnost a tím i nezákonnost napadeného rozhodnutí, protože není zřejmé, kým bylo rozhodnutí vydáno.
21. Ustanovení § 69 odst. 1 věta druhá správního řádu stanoví, že *„písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby“*.
22. Účelem těchto tzv. formálních náležitostí je především to, aby písemné vyhotovení správního rozhodnutí obsahovalo kombinaci určitých náležitostí, které zajišťují potřebnou míru důvěry adresátů rozhodnutí a případně dalších osob v to, že se jedná o formalizovaný akt orgánu veřejné moci nadaného patřičnou pravomocí v oboru jeho působnosti, jenž byl vydán v určitém čase v rámci zákonem stanoveného postupu. Jednou z formálních náležitostí je i požadavek, aby písemné vyhotovení rozhodnutí obsahovalo označení správního orgánu, který je vydal. Uvádí se úplný název a sídlo správního orgánu. Obecné vymezení správního orgánu je uvedeno v ustanovení § 1 odst. 1 správního řádu, přičemž v každém konkrétním případě je nezbytné vyhodnotit kritéria věcné, místní, popř. funkční příslušnosti.
23. Krajský soud ověřil, že žalobou napadené rozhodnutí obsahuje ve svém záhlaví text *„Krajský úřad Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „krajský úřad“), ... jako příslušný správní orgán rozhodl ve věci ...“*.
24. V dané věci je tedy uveden úplný název žalovaného Krajský úřad Královéhradeckého kraje a jeho sídlo Hradec Králové. Příslušný správní orgán tak byl svým označením i sídlem zcela dostatečně konkretizován, aby bylo zcela zřejmé, který správní orgán rozhodnutí vydal, a to i pro posouzení, zda byl k tomu věcně, místně i funkčně příslušný. Formální náležitosti stanovené ustanovením § 69 správního řádu, tj. žalobkyní konkrétně rozporované označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal (tzn. uvedení jeho úplného názvu a sídla) tedy žalobou napadené rozhodnutí obsahuje a nevzniká žádná pochybnost o tom, který správní orgán rozhodnutí vydal. Požadavek žalobkyně na uvedení i přesné (celé) adresy správního orgánu je tak nutno označit za irelevantní a samoučelný.
25. V druhém žalobním bodě žalobkyně namítala, že se žalovaný nijak nevypořádal s odvolacími námitkami a argumenty konkrétně ve vztahu k příkazovému bloku č. B0603278, což zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
26. Z odvolání žalobkyně zaslaného správnímu orgánu dne 2. 12. 2019 je zřejmé, že jednou z odvolacích námitek bylo zpochybnění obsahu příkazového bloku č. B0603278, k čemuž žalobkyně namítala, že vzhledem k údajům v něm uvedeným nelze stanovit místo spáchání přestupku ani místo podepsání příkazového bloku, neboť je nedostačující definice obce písmeny „HK“. Za nedostatečný označila i popis skutku slovy „překročení rychlosti v obci DZ30 o 18 km/h po odečtu odchylky měření“, z čehož dle jejího názoru

není jasné, co znamená zkratka DZ30, o jakou jde odchylku a není jasné, jaká rychlost měla být vozidlu změřena. Namítala rovněž, že obsah příkazového bloku jako formy rozhodnutí musí být sám o sobě zcela jednoznačný, že ho nelze vykládat pouze na základě domněnek či spekulací, co asi mohou jednotlivé údaje znamenat, a odkázala v tomto směru na judikaturu Nejvyššího správního soudu.

27. K tomu žalovaný v napadeném rozhodnutí (strana 7 a 8) zrekapituloval jednotlivá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a uvedl obecné úvahy o formálních náležitostech pokutových bloků s odkazem na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu s tím, že v nich lze užít strohých a zkratkovitých formulací a že nedostatky nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. Připustil, že „na některých pokutových blocích jsou nepřesné či neúplné záznamy, což však nezakládá nezpůsobilost bloků být podkladem pro záznam bodů“, připomněl význam podpisu přestupce na pokutovém bloku a uvedl, že ke zpochybnění pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů dojde jedině tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec popsán, což však dle jeho názoru nebyl tento případ, neboť pokutové bloky byly vypsaný přezkoumatelným způsobem. Na straně 9 a 10 napadaného rozhodnutí žalovaný dále uvedl, co správní orgán posuzuje v řízení o námitkách, a že ověřil, že všechna oznámení dle § 128 odst. 3 zákona o silničním provozu plně odpovídají skutečnostem uvedeným v dokladu o blokové pokutě, vyjádřil se k otázce vyžádaných pokutových bloků ve formě kopií, k otázce nepřezkoumatelnosti odkázal na judikaturu soudů a uzavřel konstatováním, že „popsaná specifikace přestupkového jednání splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na pokutovém bloku uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobkyně jako přestupce dopustila, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na pokutovém bloku identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán.“
28. Krajský soud tedy musel přisvědčit žalobní námitce, že žalovaný odvolání žalobkyně v části týkající se pokutového bloku č. B0603278 a k němu vznesené argumenty pouze zrekapituloval, ale následně se s touto námitkou v rozhodnutí již řádně nevypořádal. Vůbec se totiž nijak nezabýval konkrétně rozporovanými údaji na pokutovém bloku č. B0603278, neboť ani nevysvětlil, co jednotlivé rozporované zkratky a údaje na něm zapsané znamenají, neuvedl, proč považuje v něm použité zkratky za srozumitelné (aniž by musela být jejich srozumitelnost překlenuována), nevysvětlil, proč zapsané údaje lze pro závěr o dosažení příslušného počtu bodů vyložit jednoznačně (přitom právě převážně k tomu směřovala hlavní argumentace žalobkyně proti tomuto pokutovému bloku) a pouze souhrnně a obecně ke všem napadeným pokutovým blokům uvedl, že jsou přezkoumatelné a že nepřesné či neúplné záznamy nezakládají nezpůsobilost bloků být podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Takové odůvodnění nelze považovat za dostatečné.
29. Nutno připomenout, že správní soudy tradičně judikují, že jednou ze základních náležitostí odůvodnění správního rozhodnutí je vypořádání námitek účastníků řízení. Jak konstatoval již Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 26. 2. 1993, sp. zn. 6 A 48/92, z odůvodnění správního rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené; musí z něj tedy jednoznačně vyplývat, že se správní orgán posuzovanou věcí zabýval, neopomenul žádné účastníkovy

námítky a přihlédl i k námítkám strany druhé. Judikatura zároveň dovozuje, že rozhodnutí o opravném prostředku, v němž se správní orgán nevypořádá se všemi námítkami, které v něm byly uplatněny, je nutno považovat za nepřezkoumatelné, a to zpravidla pro nedostatek důvodů, v některých případech však i pro nesrozumitelnost (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, čj. 3 As 51/2007-84, a ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43). Přitom platí, že tuto vadu nelze zhojit ve vyjádření k žalobě (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008-71).

30. Jedním z důvodů, pro který je rozhodnutí o odvolání považováno za nepřezkoumatelné, je tedy situace, kdy se odvolací orgán nezabýval řádně a dostatečně všemi odvolacími námítkami, tedy kdy nevyčerpal celý rozsah odvolání, přičemž úkolem odvolacího orgánu je právě především reagovat na odvolací námítky (§ 89 odst. 2 věta druhá správního řádu). Lze poznamenat, že správní orgán se sice nemusí vypořádávat s každou jednotlivou námitkou účastníka řízení (zejména pokud jde o námítky marginální či např. námítky zjevně obstrukčního charakteru), avšak se závažnými a konkrétně formulovanými námítkami účastníka řízení, které mají vztah k věci a které jsou zásadní pro samotné rozhodnutí, je správní orgán povinen se v odůvodnění rozhodnutí vypořádat.
31. Krajský soud proto v daném případě shledal, že žalobou napadené rozhodnutí trpí vadou zakládající jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.), neboť žalovaný nerefletoval zásadní výhrady a argumentaci žalobkyně ve vztahu k její odvolací námitce týkající se zpochybnění obsahu příkazového bloku č. B0603278 a na tuto odvolací námitku a argumentaci k ní patřičně ve svém rozhodnutí nereagoval.

VI. Závěr a náklady řízení

32. S ohledem na shora uvedené krajský soud dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů zrušil a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
33. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, má proto nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Důvodně vynaloženými náklady soudního řízení žalobkyně byl zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč za žalobní návrh, odměna advokáta a jeho režijní výlohy (§ 35 odst. 2 s. ř. s.). Ze soudního spisu je zřejmé, že zástupce žalobkyně učinil ve věci 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby a replika k žalobě) po 3.100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 cit. vyhlášky]. Dále má právo na náhradu hotových výdajů za 3 úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky). Proto krajský soud zavázal žalovaného povinností žalobkyni tyto prokázané náklady řízení v celkové výši 13.200 Kč uhradit k rukám jejího zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 16. listopadu 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu